Nr. 119. Czwartek 25. Maja 1871. Rok 61.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu mianowała kwieskowanego oficyała rachunkowego Aleksandra Barba i kwieskowanego asystenta kancelaryjnego Stanisława Mensa aktualnymi oficyałami rachunkowymi najniższej płacy.

Lwów, dnia 19 maja 1871.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. „Wien. Ztg." zamieszcza w wyciągu z urzędowego dziennika węgierskiego dwa najwyższe pisma odręczne, jeden do hr. Festeticsa, w którym Najjaśn. Pan z wyrazem ubolewania udziela mu dymisyę na własną prośbę dla nadwątłego zdrowia, a drugi do br. Wenckheim, który w miejsce hr. Testeticsa mianowany został ministrem cesarskiego dworu.

— Pierwsze posiedzenie austryackiej delegacyi odbyło się 22 bm.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Ex. ministrowie: hr. Beust, baron Kuhn, baron Lonyay i wiceadmirał Pöckh.

Najstarszy wiekiem członek delegacyi br. Pascotini zajął krzesło przewodniczącego i otworzył posiedzenie przemową, w której wyraził radość swoją z tego powodu, iż już po raz trzeci ma zaszczyt zajmować stanowisko przewodniczącego.

Izba przystąpiła potem do wyboru prezydenta. Na 53 głosujących otrzymał br. Schmerling 35 głosów. Najwięcej głosów po nim otrzymał książe Jabłonowski

Baron Schmerling powitał izbę przemową, którą zakończył okrzykiem na cześć Najjaśn. Pana. Izba powtórzyła okrzyk ten z zapałem trzy razy.

Wiceprezydentem wybrany został następnie dr. Vidulich, a sekretarzami: hr. Falkenhayn, dr. Costa, dr. Russ, br. Haerdtl. Kwestorami wybrani zostali: dr. Leitenberger, hr. Wickenburg, hr. Wodzicki, hr. Zedtwitz, a członkami komisyi weryfikacyjnej: hr. Lodron. dr. Czerkawski, dr. Dinstl, baron Burg i dr. Figuly.

Przy końcu posiedzenia J. Ex. kanclerz państwa przedłożył preliminarze na r. 1872 wraz z wyjaśnieniami i księgą czerwoną.

— Na posiedzeniu komisyi szkolnej z 22. b. m. uchwalono podwyższyć bibliotekarzom uniwersyteckiej biblioteki we Wiedniu płacę na 2200 zł. rocznie. Dr. Piotrowski postawił wniosek, ażeby bibliotekarzom innych bibliotek uniwersyteckich wyznaczono 2000 złr. Wniosek ten upadł a komisya przyjęła natomiast kwotę 1800 złr.

Kustosz, skryptor i amanuenzis pobierać będą takie pensye jakie wyznacza im projekt rządowy. Nadto jeszcze przyznała komisya wszystkim urzędnikom przy bibliotekach uniwersyteckich do dziesiątego roku służby dodatek do pensyi w kwocie 150 zł. Amanuenzis nie będzie pobierać tego dodatku.

— Na posiedzeniu komisyi konstytucyjnej izby deputowanych dr. Herbst jako sprawozdawca podkomitetu przedłożył następujący projekt adresu:

„Najjaśniejszy Panie! We wdzięcznej pamięci Izby deputowanych są łaskawe słowa, któremi W. c. i k. Mość przy uroczystem otwarciu obecnej sesyi wyrazić raczył przekonanie, iż szczerze patryotyczne uczucie i austryackie przeświadczenie ożywia członków Rady państwa. I rzeczywiście przekonanie to zawsze w nas żyje, i niem jedynie powodujemy się w wykonaniu naszego zadania. Z niego wypłynęło polityczne przeświadczenie, któremu daliśmy wyraz, gdyśmy w listopadzie zeszłego roku odpowiadali na tronową mowę W. c. i k. Apost. Mości, jemu też pozostajemy wierni i dziś zamierzając ponownie w obec ciągle wzmagającego się politycznego zamięszania przedstawić W. c. i k. Apost. Mości z pełną szacunku otwartością poglądy nasze na groźne położenie naszej ojczyzny.

Ośmieleni dotychczas nam łaskawie udzielanem najwyższem uznaniem sądzimy, że spełniamy tylko obowiązek nakazywany nam przez lojalność i patryotyzm, gdy nie wezwani, ale sumieniem naszem powodowani dziś przed W. c. i k. Apost Mością występujemy.

Życzliwa wola W. c. i k. Apost. Mości postawiła powołanym niedawno doradzcom korony za zadanie, aby dla stanowczego ugruntowania potęgi i dobrobytu państwa wszystkie wierne ludy tej połowy monarchii powołane zostały ku wspólnej konstytucyjnej działalności. Dalecy jesteśmy od powątpiewania o tem, by mężowie w chwili nadzwyczaj ważnej przyjmujący swe odpowiedzialne funkcye nie mieli uczciwych zamiarów zadosyć uczynienia żądaniu W. c. i k. Apost. Mości. Dziś jednak niepodobna zapoznawać tego, że środki przedsiębrane przez ministerstwo nie tylko nie sprawiły oczekiwanych skutków, ale raczej prowadzą na nowe bezdroża i coraz dalej od pożądanego celu odwodzą.

I znowu mamy to smutne przeświadczenie, iż zdanie zawsze wynurzane przez Izbę deputowanych na nieszczęście obecnie tylko tem więcej się ugruntowało, że z przeciwnikami, którzy zasadniczo konstytucyi nie uznają, nie może być osiągnięty prawdziwy pokój za pomocą pojedynczych ustępstw, że pokój ten osiągnięty być może raczej niezłomną wiernością rządu w trzymaniu się konstytucyi, że przeciwnie ciągłe ofiarowanie ustępstw takim przeciwnikom tylko doda im otuchy w oporze i wzmocni środki do tegoż oporu.

Istotnie w skutek dotychczasowego postępowania rządu przeciwnicy konstytucyi nie tylko nie zostali pozyskani dla wspólnej konstytucyjnej działalności, ale przeciwnie zachęcili się do tem uporczywszej walki. Pokój wewnętrzny nie został zaprowadzony, ale owszem różnica między stronnictwami wzmogła się wszędzie i więcej cierpko występuje.

Widzimy jak z dnia na dzień podnoszą się i coraz jawniej występują nadzieje i oczekiwania tych, których celem jest usunięcie konstytucyi, a którzy w osłabieniu siły i powagi zarządu centralnego upatrują najskuteczniejszy środek dla osiągnięcia tego celu. Jednocześnie w sposób niemniej niepokojący wzrasta nieufność w tych, którzy wiernie trzymają się konstytucyi sankcyonowanej przez W. c. i k. Apost. Mość i w umysłach swych poczytują za pierwszy obowiązek rządu odpowiednie przeprowadzenie konstytucyjnie uchwalonych ustaw.

Nieufność ta jest tem bardziej uprawnioną, ile że wnioski ministerstwa konstytucyi dotyczące, tudzież jego chwiejne i wymijające parlamentarne wyjaśnienia w myślących patryotach muszą budzić słuszną obawę, że ministerstwo nie ma żadnego stanowczo nakreślonego planu, umożebniającego osiągnięcie pokoju wewnętrznego; wnioski przezeń już wniesione i jeszcze oczekiwane, wcale nie tworzące harmonijnej całości, nie są wynikiem dojrzałego przekonania, ale tylko rezultatem chwilowych wrażeń lub dowolnych wywodów, są prostemi eksperymentami, na których powodzenie sami ich twórcy nie liczą, o których donośności sami nie mają jasnych pojęć, ale które zanadto się nadają do zagmatwania sytuacyi bez osiągnięcia jakiegokolwiek prawdziwego zadosyćuczynienia. Tym tylko sposobem stać się mogło, iż wniosek, który według zdania ministerstwa miał mieć stanowcze znaczenie dla przyszłego państwowego rozwoju Austryi, i którym zapowiedział, iż reprezentacya ludowa wezwana będzie na sędziego w jego zamiarach znikł z porządku dziennego, nie znalazłszy ani jednego stronnika, nawet ani jednego obrońcy.

Wszystkie te objawy nie mogą pozostać bez ważnych skutków. Wstrząsają one powagą władzy rządowej, niweczą przeświadczenie o potędze i świętości prawa, doprowadzają do bezowocności wszelkie wzajemne działanie rządu i reprezentacyi narodu. Najjaśn. Panie! Izba poselska nie sądzi, aby jakakolwiek ustawa, a nawet sama konstytucya nie mogła uledz zmianie. Nie tylko nie zamierza ona stawiać oporu potrzebie zmiany w ustawach zasadniczych, jeżeli tego interes państwa w istocie wymagać będzie, lecz nawet po dojrzałem zbadaniu sama przyczynić się do tego jest gotową. Każda atoli zmiana konstytucyi dopuszczoną być może tylko w przypuszczeniu, że nie pociągnie za sobą zniweczenia podstaw naszego bytu państwowego. Polityczne ukształtowanie monarchii, jakie wytworzyło się w skutek ustawy ugodowej z krajami węgierskiej korony, nie jest dowolnym wynalazkiem, albo też rzeczą przypadkową. Istotę sprawy ugodowej widzimy w zasadzie równorzędności obydwóch połów państwa, której warunkiem niezbędnym jest zapewnienie jednolitego konstytucyjnego rządu. Z tą zasadniczą myślą nie może się pogodzić federalistyczne ukształtowanie jednej połowy państwa. W tem zjednoczeniu i skupieniu i tej połowy państwa spostrzegamy prawdziwie austryacką myśl państwową, [illegible] Waszej cesarskiej Mości potężnie zakreślili i uskutecznili. Tem bardziej niepodobna porzucać tej myśli obecnie, gdy na granicach naszej monarchii utworzyły się dwa jednolite wielkie mocarstwa, co jest ważną i przekonywającą wskazówką, że źródła potęgi i bezpieczeństwa monarchii wypada szukać w skupieniu sił państwowych, a nie w rozprzężeniu ich

Z tego powodu obstajemy przy naszem poprzedniem zdaniu, które wypowiedzieliśmy w najuniżeńszym listopadowym adresie, że wypada wytrwać przy tem, co wypowiedziała depesza okólnikowa z dnia 28. kwietnia do mocarstw obcych, podając jako program ugodowy, że rozszerzenie autonomii krajowej jest nierozłącznem z przeprowadzeniem reformy wyborów do Rady państwa w taki sposób, ażeby uczynić niezależną Izbę poselską od wyboru sejmów krajowych. Albowiem tylko to może doprowadzić do skonsolidowania prawnopaństwowego położenia, tylko to może zakończyć wciąż rozpoczynającą się walkę o formy konstytucyjne, która nie dozwala ludom austryackim korzystać spokojnie z samej treści konstytucyi.

Coraz bardziej się upowszechnia pomiędzy naszą ludnością miłującą pokój, tęsknota do stanu pewnego i trwałego, do możności ustawicznego i nieprzerwanego rozwoju, do ostatecznego ukończenia tych przesileń, które wciąż wracając, wycieńczają nasz organizm państwowy.

Przesilenia te przeszkadzają pożytecznej pracy nawet tam, gdzie niema politycznych sprzeczności; udaremniają niezbędne reformy, lub też wstrzymują je na długo. Przesilenia te podkopują powszechne zaufanie i szerzą coraz więcej jeden z najniebezpieczniejszych objawów ogólnego usposobienia — pesymizm Oby ominęły Austryę nowe zatargi, któreby z trudnością przenieść mogła!

W usiłowaniu, aby ją ustrzedz od tego, znajdujemy otuchę do wpływającego z najczystszych naszych zamiarów wystąpienia przed Waszą cesarską i k. Ap. Mością z otwartem wynurzeniem naszego patryotycznego przekonania. Czynimy to z wiernością staroaustryacką do naszego dziedzicznego monarchy, czynimy to z niezachwianem zaufaniem, że mądrość i sprawiedliwość Waszej c. i król. Apost. Mości zdoła odwrócić od naszej Ojczyzny nowe zajścia i z nich powstające groźne niebezpieczeństwa. Niech Bóg strzeże Waszej Ces. i Królewskiej Apostolskiej Mości! Niech Bóg ochrania Austryę!"

Berlin. Parlament niemiecki przystąpił na posiedzeniu odbytem dnia 20. b. m. do obrad w drugiem czytaniu nad projektem do prawa, dotyczącym połączenia Alzacyi i Lotaryngii z niemieckiem państwem. Referent Lamey rozpoczął obrady specyalne nad §. 1. kilku uwagami, podnosząc nasamprzód znaczenie wyrazów „nazawsze." Sprawiedliwa wojna połączyła niemieckie kraje znowu z Niemcami i spodziewać się należy, że lud tamtejszy odzyska napowrót niemieckie zwyczaje i obyczaje. Niemieckiego ducha należy w Alzacyi wskrzesić napowrót; to jest zadaniem Niemiec, parlamentu niemieckiego. Najwięcej pod tym względem podziałać może dobra administracya, wierna i uczciwa administracya, wolne, samodzielne, sprawowanie rządów. Opieka nad szkołami wykonywaną być powinna w duchu wolności, kościół w duchu wolności przywrócony a wtedy w krótkim czasie niemiecki duch zapuści korzenie, głębokie korzenie. Treitschke: Prusy potrzebują południowo-niemieckich żywiołów wewnątrz siebie, ażeby się wzmocnić, dla tego byłem dawniej przeciwnym anneksyi Alzacyi przez Prusy. Po odrzuceniu zasady wszelkiego rozszerzania granic odstąpiłem od tego zdania. Trudne zadanie przywrócenia niemieckiego ducha rozwiązać można faktami a nie kwestyami teoretycznemi. Nowych ziomków trzeba traktować jak Niemców, musimy im nadać niemieckie prawa państwowe, a pierwszem z nich jest monarchia, którą Niemcy w innym, poważniejszym sensie rozumieją niż Francuzi. Do niemieckiego urządzenia państwa należy, wywodzi mowca dalej, powszechna służba wojskowa, która Alzatczykom nie dość jest znaną, zkąd też pochodzi ich odraza od tego obowiązku. Również i korzyści wy ształcenia religijnego zwrócone być powinny dla nowych ziomków, korzyści przymusowego uczęszczania do szkoły. Uniwersytet, dobrze uposażony, musi im być dany; ojczyzna niemiec-

kich humanistów będzie wtedy ich dumą. Damy dalej Alzatom indygenat niemiecki, niemiecki zarząd. Teraz wypowiadam, czego im ofiarować nie możemy, jeżeli bezpieczeństwo Niemiec nie ma być naruszone. Alzacya i Lotaryngia nie może się stać samodzielnem państwem; nowe to państwo stałoby się kolebką partykularyzmu. Alzatczykowie będą tu reprezentowani, tu żądania ich będziemy badać, przyznawać. Kontrolę długów musi wykonywać parlament, czas tymczaso wości powinien być jak najkrótszym. Poseł Wigard nie rozumie jak nowych ziomków możnaby przekształcić na Niemców bez przyznania im praw Niemca. Ubolewania, że kraje te nie przeszły bezpośrednio pod Prusy, nie podziela mowca. Podobna anneksya byłaby sprowadziła zamięszanie stósunków państwa związkowego. Poseł Wegner (z Nowego Szczecina) nie może się zgodzić na zdanie posła Treitschkiego pod względem uorganizowania Alzacyi i Lotaryngii. Znajduje on w nich dwa błędy. Tam nie znachodzi się bynajmniej tabula rasa, żeby wszystko od nowa budować było trzeba, a potem tam więcej niż prawa dawać musimy. W Alzacyi znajdujemy bardzo wykształconą konstytucyą i organizacyą, co uwzględnić musimy. Mowca pol ca przyjęcie projektu rządowego w niezmiennem brzmieniu; chyba ze zmianą w §. 1. z powodu zawartego pokoju. Poseł doktor Windthorst: Odstąpienie Alzacyi i Lotaryngii jest faktem dokonanym; połączenie zatem z Niemcami samo się przez się rozumie, i jeżeli §. 1 nic więcej nie ma powiedzieć, to niepotrzebnemby było i jedno słowo. Lecz paragraf ten możebnym jest tylko w połączeniu z innemi paragrafami, dla tego każdy mowca też do nich przechodzi. Zarzut, jakoby komisya za nadto się była zajmowała teoretycznemi kwestyami, nie jest całkiem usprawiedliwiony. Niejasność panowała jako odbicie niejasności przedłożonego projektu do prawa; niejasność ta jest pożałowania godną, gdyż prowadzi do nieporozumień. W interesie monarchicznym mogę jedynie ubolewać, iż nie było podobnem, rozwiązać kwestyi tej jasno a zarzut pod tym względem należy się jeszcze więcej rządowi niż komisyi. Jestem zdania, że jeszcze dziś nie można postawić stanowczo ogólnego planu; dla tego uważam prowizoryum za pożądane. Minister Delbrück odpierał mianowicie fałszywe pojmowanie, jakoby miało być zamiarem rządów sprzymierzonych usunąć całkiem w nowo nabytych krajach istniejące tam instytucye i wywodził następnie, że urządzenie owych krajów bardzo się da pogodzić z konstytucyą państwa. Poseł Lasker położył przycisk na stósowność charakteru tymczasowości tego, co przez prawo ma być rozporządzone; więcej nad to prowizoryum obecnie rozporządzić się nie da. ponieważ jeszcze nikt ocenić nie potrafi potrzeb nowych prowincyi i państwa, mianowicie w wzajemnym ich do siebie stósunku. W końcu uzasadnił poseł doktor Niegolewski w imieniu posłów polskich ich wstrzymanie się od głosowania przy tem prawie. to samo uczynił poseł duński Kryger. Paragraf 1. przyjęto wszystkiemi gosami przeciwko głosom posłów Schrapsa i Sonnemanna. po zrzeczeniu się na życzenie ministra Delbrücka przyjęcia do prawa w obecnem drugiem czytaniu wzmianki o frankfurckim pokoju. Aż do trzeciego czytania przyobiecał minister przedłożyć jeszcze drugi dokument prócz znanego traktatu frankfurckiego.

Wersal Podajemy dokończenie traktatu pokoju, zawartego pomiędzy Francyą a Niemcami:

Art. 11. Ponieważ traktaty handlowe z rozmaitemi państwami niemieckiemi zostały zniesione przez wojnę, rząd francuski i rząd niemiecki wezmą za podstawę swoich stosunków handlowych zasadę wzajemnego traktowania na stopie narodu najbardziej uwzględnionego.

W tem prawidle objęte są cła wchodowe, wychodowe i przechodowe formalności cłowe, przypuszczenie i traktowanie poddanych obu narodów równie jak ich ajentów.

Jednakże wyjęte będą z powyższego prawidła uwzględnienia, jakie jedna z stron kontraktujących przyznała lub przyzna innym państwom, niż te które następują. Anglia, Niderlandy, Szwajcarya, Austrya, Rosya.

Traktaty żeglugowe, równie jak konwencya odnosząca się do służby między narodowej kolei żelaznej w stosunkach z komorą celną i konwencya co do obopólnej rękojmi własności dzieł, sztuki i umysłu, zostaną przywrócone.

Jednakże rząd francuski zachowuje wolność stanowienia na okręty niemieckie i ich ładugi, opłat od beczek i flagi pod zastrzeżeniem, że opłaty te nie będą wyższe niż te, jakie obciążać będą statki i ładugi wyż wspomnionych narodów.

Art. 12. Wszyscy Niemcy wypędzeni zachowują zupełne i całkowite uznanie swych dóbr, jakie nabyli we Francyi.

Ci Niemcy, którzy otrzymają upoważnienie wymagane ustawami francuskiemi dla osiedlenia się we Francyi, zostaną przywróceni do wszystkich swych praw, i mogą zamieszkanie swe urządzić na terytoryum francuskiem.

Zwłoka zastrzeżona ustawami francuskiemi, aby otrzymać naturalizacyę, będzie uważaną, jak gdyby przerwaną nie była przez czas wojny dla osób, które korzystać będą z wolności zwyż wspomnionej powrócenia do Francyi w przeciągu 6 miesięcy po wymianie ratyfikacyi tego traktatu, i uwzględniony będzie czas upłyniony między ich wypędzeniem i powrotem na terytoryum francuskie, jak gdyby nie przestali nigdy zamieszkiwać Francyi.

Warunki powyższe zostaną zastósowane z zupełną wzajemnością do poddanych francuskich osiedlonych lub pragnących osiedlić się w Niemczech.

Art. 13. Statki niemieckie, które przez trybunał morskich zdobyczy skazane były przed 2 marca 1871 r. uważane będą jako stanowczo skazane.

Statki, które nie były skazane do daty wyżwspomnionej, wydane zostaną z ładugą o ile jeszcze istnieje. Jeżeli zwrot statków z ładugą nie jest już możebnym, wartość ich obliczona według ceny sprzedaży, zwróconą zostanie ich właścicielom.

Art. 14. Każda ze stron kontraktujących prowadzić będzie dalej na swojem terytoryum roboty przedsięwzięte w celu kanalizacyi Mozeli. Wkłady wspólne stron rozdzielonych obu departamentów Meurthy i Mozeli zostaną zlikwidowane.

Art. 15. W. strony kontraktujące zobowiązują się wzajemnie rozciągnąć do dotyczących poddanych środki, jakie mogą uważać za potrzebne obrać na korzyść tych swoich współziomków, którzy w skutku wypadków wojennych postawieni zostali w niemożności przybycia w porę, aby zabezpieczyć lub zachować swe prawa.

Art. 16. Oba rządy, francuski i niemiecki, obowiązują się wzajemnie szanować i utrzymywać groby żołnierzy pogrzebanych na swych terytoryach.

Art. 17 Ułożenie punktów dodatkowych, względem których zgoda ma nastąpić w skutku tego traktatu i punktów przedugodnych, będzie przedmiotem dalszych układów, które się odbędą w Frankfurcie.

Art. 18. Ratyfikacye niniejszego traktatu przez zgromadzenie narodowe i szefa władzy wykonawczej rzeczypospolitej francuskiej, z jednej strony..

A z drugiej: przez N. Cesarza Niemiec.

Wymienione zostaną w Frankfurcie w przeciągu dni dziesięciu lub rychlej, jeżeli być może.

Co dla większej wagi i znaczenia pełnomocnicy obu stron podpisali i herbowne swe wycisnęli pieczęcie. Dan w Frankfurcie 10go maja 1871.

Juliusz Favre, Bismarck, Puyer Quertier, Arnim, C. Goulard.

Florencya. „Opinione" podaje przegląd podjętych i w biegu będących robót około pomieszczenia ciał parlamentarnych, ministerstw i innych władz centralnych w Rzymie. Przedewszystkiem miano staranie o parlament i po niejakiem ociąganiu się przeznaczono pałac di Montecitorio dla izby poselskiej a Palazzo Madama dla senatu. Oba gmachy mają być przygotowane na czas przeznaczony, na początku lipca. Senat, jak słychać, będzie w Palazzo Madama miał daleko wygodniej niż tu w pałacu ufficyów w Florencyi. Aula natomiast, jaką na dziedzińcu Palazzo di Montecitorio dla izby wznoszą, będzie, jak się zdaje smutną, do końca podobną budowlą bez światła i powietrza. Dla sześciu ministerstw wynaleziono też już pomieszczenia jako też dla owych władz centralnych, które koniecznie będą się musiały przenieść nie zadługo do Rzymu. Dla ministerstwa spraw wewnętrznych i spraw zagranicznych zakupione zapewne będą dwa pałace Najwyższa izba obrachunkowa i rada stanu pozostaną pewnie na lat jeszcze kilka we Florencyi, lubo „Opinione" wyraźnie tego nie powiada. I władze zresztą, dla których już teraz przygotowują w Rzymie pomieszczenia, wysadzą ztąd tymczasowo pojedyńcze tylko wydziały, stojące pod bezpośrednim kierunkiem ministrów, podczas kiedy dykasterye niezależne przez czas jeszcze niejaki we Florencyi pozostaną. Tak samo postępowano przy przeniesieniu się z Turynu do Florencyi; kilka władz roku dopiero zeszłego tu przybyło. Pomiędzy przeznaczonemi na pomieszczenie rozmaitych ministerstw, władz itd. gmachami znajduje się ośm klasztorów. „Opinione" zauważa już teraz, że pomieszczenie kilku władz jest tylko prowizorycznem.

Rzymianom ogłoszono już urzędownie, że król Wiktor Emanuel dnia 1. lipca na dłuższy pobyt do Rzymu przybędzie. Odwiedziny jego są, jak wiadomo, polityczną kwestyą sporną, na którą rozprawiają w ministerstwie, w izbach i w dziennikach. „Może — piszą do „Kölnische Ztg." z Rzymu — wiadomość o przybyciu króla ma i tą razą być narkotykiem dla aspiracyi niecierpliwych patryotów. W kołach liberalnych obawiają się, że król pozwoli się przestraszyć, że przeniesienie stolicy przeciągnie się coraz dalej, że wpływ obcy mógłby nareszcie dać pomoc władzy duchownej a nawet konsystorya ministeryalna mogłaby go zniewolić do wydania znowu Rzymu papieżowi, jak Fryderyk Barbarossa oddał go do dyspozycyi Hadryanowi IV. Arnolda z Brescyi." Do rozszerzenia podejrzeń tych i innych ma mianowicie ta przyczyniać się okoliczność, że ministerstwo ociąga się z wydaleniem OO. Jezuitów z Rzymu, choć z całych już Włoch dawno wydaleni zostali.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu 1871:

	Miejsce targu:									
	Maków		Myślenice		Jordanów		Pilzno		Łańcut	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacką									
Mec pszenicy	6	—	5	62	5	75	5	12	5	27
„ żyta	4	—	3	56	4	30	3	17	3	37
„ jęczmienia	3	20	3	—	3	50	2	95	2	42
„ owsa	2	20	2	12	2	25	2	10	2	17
„ grochu	5	90	5	50	5	—	—	—	5	10
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	30	1	40	1	80	1	20	1	40
Cetnar siana	1	50	1	80	2	—	1	50	1	40
Sąg drzewa twardego	5	—	9	—	7	-	10	--	9	75
„ „ miękkiego	4	--	6	—	4	80	7	—	6	75
Funt mięsa wołowego	—	20	—	18	—	20	—	16	—	16
Miara wina	-	—	1	—	—	80	—	—	—	--
„ piwa	—	—	—	16	—	20	-	—	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	30	—	—	—	30	—	35	—	25
„ bez wiktu	—	40	—	50	—	60	—		—	50

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dzisiaj o godzinie 6ej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1. Wnioski Sekcyi IV. co do sposobu wypłaty płac straży ogniowej. 2. Sprawozdanie p. wiceprezydenta z dokonanych czynności w sprawie spadku po ś. p. Karolu Kühnl. 3. Podanie przedsiębiorcy dostawy zaprzęgów o zaliczkę. Sprawozd. radny p. Dobrzański 4. Wniosek sekcyi III. względem rozpisania licytacyi na zabezpieczenie dostawy robót murarskich. Sprawozd. radny p. Maszkowski. 5. Wniosek przyznania wyższej płacy p. Janowi Friedrichowi nauczycielowi przy szkole Św. Anny. Sprawozd. radny p. Sobieski. 6. Obsadzenie posady dyrektora przy głównej szkole Elżbiety. Sprawozd. radny p. Piątkowski. 7. Wyznaczenie płacy i emolumentów dla prezydenta miasta. Sprawozdawca radny p. Dąbrowski.

(Wypadek miejscowy.) Dziś przed godziną 2gą w nocy dobyli się nieznajomi dotąd złodzieje do kamienicy p. Czoppa przy ulicy pojezuickiej, weszli do jego pomieszkania na 1em piętrze, i przeszedłszy przez cztery pokoje usiłowali wynieść stojącą w piątym pokoju kasę Wertheimowską ważącą 11 cetnarów, w której znajdować się miały do 30 tysięcy reńskich w papierach.

Już byli ruszyli kasę z miejsca za pomocą grubych postronków, gdy w tem córka właściciela domu ich stukaniem przebudzona na ojca zawołała. Nim ten jednak świecę zaświecił, umknęli złodzieje niepostrzeżeni z domu. Znaleziono tylko wielki srebrny kandelaber przez nich skradziony w kamienicy na dole na oknie położony. Żołnierz policyjny Dmytruk spostrzegł po chwili czterech mężczyzn opodal od kamienicy p. Czoppa umykających ogrodem pojezuickim. Pogonił za niemi z gołą szablą, gdyż na jego wezwanie stanąć nie chcieli i dopędził ich już blisko pałacu hr. Gołuchowskich, gdy mu naraz jeden z uciekających dwa razy z pistoletu, jak się zdaje ślepo nabitego w twarz wystrzelił nie raniąc go wcale. Potem wskoczyli wszyscy na stojący w pogotowiu w uliczce pobocznej wózek węgierski i odjechali w największym pędzie ulicą gródecką. Podczas ucieczki zgubili połowę drugiego skradzionego kandelabra srebrnego. Poszukiwania natychmiast rozpoczęte za tymi złoczyńcami są w toku.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym)

Skrytobójcze morderstwo. Dnia 16 bm. stawał przed sądem (przewodn. c. k. radca sądu kraj. p. Mogilnicki, oskarz. zastępca prokuratora dr. Frendl, obrońca adwokat dr. Nurkowski) Michał Tarnowski, rodem z Siebieczowa, liczący lat 37, żonaty, ojciec 3 dzieci, rzym. kat. obrz. włościanin, oskarzony o morderstwo dokonane na rodzonym swoim bracie Macieju Tarnowskim.

Oskarzenie w krótkiem streszczeniu tak opiewa:

We wsi Sobieczowie w powiecie Sokalskim zajął po śmierci matki syn starszy Maciej Tarnowski całe gospodarstwo wiejskie, do którego rościł sobie prawo i brat jego młodszy Michał Tarnowski, utrzymując iż mu się należy połowa gruntu całego, nie zaś spłata w pieniądzach, przy której brat starszy obstawał.

Ztąd wynikły nieustanne zatargi między oboma braćmi i przyszło w końcu do tego, iż Michał Tarnowski przemocą wtargnął się w posiadanie stodoły i ogrodu tuż obok chaty swego brata. Sąd jednak na zażalenie Macieja Tarnowskiego utrzymał go w spokojnem posiadaniu całego gospodarstwa i pod karą zakazał Michałowi Tarnowskiemu wszelkie naruszenie tego posiadania. Tenże zakazu nie usłuchał, ogrodu

i stodoły nie oddał i zdaje się już wtedy powziął myśl zakończenia tego sporu przez zamordowanie brata.

Dnia 20 sierpnia r. z. około godziny 6 rano zeszedł się Maciej Tarnowski z sąsiadem Iwanem Fedyjem i zawarł z nim ugodę względem wydzierzawienia kawałka gruntu, za co od tego 6 reńskich otrzymał. Kupił sobie tedy wódkę w karczmie i wrócił do swego pomieszkania, gdzie podług swego zwyczaju sam na sam się upił i spać się położył. Żony jego Maryny nie było w domu, oddany bowiem nałogowi pijaństwa, rzadko kiedy był trzeźwy i wtedy zawsze porywał się na swoją żonę, która z tego powodu uciekła od niego do matki mieszkającej o kilka mil od Siebieczewa. Między 9 a 10 godziną przed południem sąsiadka Małanka Hołyda będąc w ogrodzie usłyszała płacz małego dziecka w chałupie Macieja Tarnowskiego, a wiedząc, że tegoż żony niema w domu, weszła do chałupy i widząc, że Maćko Tarnowski mocno zasnął podczas gdy małe dziecko w nogach na łóżku siedziało i płakało, wzięła je do siebie. Po półtora godziny nakarmione i uspokojone dziecko zaniosła Małanka Hołyda napowrót do chaty Maćka Tarnowskiego i gdy weszła do izby, przeraziła się widokiem okropnym jaki w tej chwili jej oczom się przedstawił. Maćko Tarnowski klęczał na ziemi z zawieszoną głową na sznurku od powały w tem samem miejscu, gdzie przedtem wisiał koszyk do kołysania dziecka, z roztwartemi oczami i ustami i posiniałą twarzą. Przywołany mąż Wasyl Hołyda rozciął natychmiast sznurek, lecz Maćko Tarnowski już był skostniały i wszelki ratunek daremny. Następnego dnia przybyła komisya śledcza sądu powiatowego w Sokalu i lekarze sądowi po oględzinach zmarłego, na którym prócz wielu innych uszkodzeń wewnętrznych dostrzeżono i przedziurawienie płuc od ostrych końców połamanych żeber, orzekli, że Maciej Tarnowski stracił życie nie w skutek samobójstwa lecz przez gwałtowne uduszenie obcą ręką dokonane i równoczesne ciśnięcie na piersiową klatkę kolanem w stanie pianym lub we śnie, gdy wszelka obrona i opór był niemożebnym i że uduszony bezpośrednio potem na sznurku od powały zawieszonym został. Posądzono tedy powszechnie o zamordowanie Macieja Tarnowskiego brata jego Michała, albowiem wszystkim wiadomem było, iż żył z nieboszczykiem w ciągłej nienawiści a nawet słyszano, jak się odgrażał, że brata zabije. Dalsze prawne poszlaki przeciw niemu odkryto, gdy po odwiązaniu postronka ze szyi zmarłego żona tegoż zeznała, że takiego postronka w domu swoim nie widziała i później w pomieszkaniu Michała Tarnowskiego podobny całkiem postronek znaleziono. Tudzież stwierdzono sądownie, że Michał T. przy oględzinach lekarskich zdjęty ze szyi trupa postronek ukryć usiłował, że w czasie: w którym Maciej T. został zamordowanym, widziano go obok chaty nieboszczyka i że nieco później przybył na łąkę, gdzie z innymi trawę kosić począł, w wielkiem — jak kosarze zauważali — roztargnieniu i wzruszeniu.

Przed sądem równie jak w śledztwie wypierał się Michał Tarnowski zarzuconego mu czynu uporczywie obstając przy twierdzeniu, że w czasie zamordowania brata znajdywał się na łące zajęty koszeniem siana. Sąd jednak uznał go ze zbiegu powyżej przytoczonych prawnych poszlaków winnym zbrodni morderstwa popełnionego na Macieju Tarnowskim, i skazał go na 16 lat ciężkiego więzienia zaostrzonego postem co tygodnia i z zamknięciem w ciemnicy przez 24 godzin co roku w sierpniu jako w dzień śmierci Macieja Tarnowskiego. Skazany zapowiedział rekurs.

(Zapowiedziany pociąg spacerowy) ze Lwowa do Wiednia urządzony staraniem dyrekcyi kolei żelaznej Karola Ludwika i kolei północnej odszedł dziś rano o oznaczonej godzinie ze Lwowa. Liczne grono osób korzystając z dogodnej sposobności, i sprzyjającej pogody wybrało się tym pociągiem w drogę. Niewątpliwie przyłączy się do towarzystwa wiele jeszcze osób w ciągu podróży, a jeżeli, czego się spodziewać, pogoda potrwa, to wycieczka ta bardzo pomyślnie się powiedzie.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Wiedeń, 24. maja. Polacy i prawy środek Izby deputowanych, za staraniem hr. Hohenwarta będą obecni w Izbie podczas rozpraw nad adresem.

Wiedeń, 24. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu Rady państwa wniósł Smolka, aby usunąć z porządku dziennego obrady nad adresem. Sprawozdawca Herbst oświadcza się przeciw temu wnioskowi w takiej jego formie, lubo nie miałby nic do zarzucenia wnioskowi o odroczenie rozpraw na jakiś czas. Smolka oznajmia, iż nie żąda, aby przedmiot ten był w ogóle usunięty z porządku dziennego, lecz pragnie tylko zyskać czas niezbędny, iżby stronnictwo, w imieniu którego przemawia, mogło wziąść przedmiot ten pod dojrzałą rozwagę. Herbst wnosi przerwanie posiedzenia i zebranie się wydziału konstytucyjnego, aby nad wnioskiem Smolki naradzić się. Prezes przerywa posiedzenie.

Wiedeń 24 maja. W dalszym ciągu posiedzenia Rady państwa po upływie przerwy, wniósł Herbst w imieniu Wydziału konstytucyjnego, aby zamknąć dzisiejsze posiedzenie, a przedmioty na dzisiejszy porządek dzienny naznaczone, przenieść na posiedzenie jutrzejsze, któreby się zebrało o godz. 1ej popołudniu. Wniosek ten przyjęła Izba jednogłośnie.

Wersal 23 maja. „Le Français donosi: Powstańcy opuścili wczoraj o 5tej wieczór stanowisko swoje na place de la Concorde; wojsko jenerała Ladmirault obsaczyło Montmartre, na które dziś ma uderzyć. Zupełna porażka powstańców zdaje się być bardzo bliską. Dąbrowski raniony, usiłował ujść, lecz Prusacy odmówili mu wolnego przejścia. Bataliony gwardyi narodowej przychylne porządkowi, organizują się na nowo. Większa część merów okręgowych w Paryżu, wyjechała ztąd wczoraj wieczór, i dziś przed południem zbierze się w chateau Muette. Ludność dzielnic oswobodzonych od powstania, objawia wielkie zadowolenie.

— Wersal 23 maja. Doniesienia z Paryża o godz. 6tej rano mówią: Wojsko nasze obsadziło plac Clichy, dworzec kolei na Saint Lazare, pałac przemysłowy, pałac ciała prawodawczego, dom inwalidów, dworzec kolei na Montparnasse. Żywy ogień działowy i karabinowy rozwinął się u rogatki du Maine i na place de la Concorde, ktorego nie opuścili jeszcze powstańcy, tudzież poprzed placem Clichy. Wojsko nasze pełne jest zapału; straty nasze bardzo słabe. Zapewniają, że wojska nasze uderzyły już na Montmartre.

TEATR.

Dziś (przedstawienie niemieckie). „**Die Grossherzogin von Gerolstein**“. Wielka komiczna operetka z tańcami, ewolucyami, w 3 aktach i w 4 obrazach przez Meilhac i Halevy. Przełożył na niemieckie Juliusz Hopp. Muzyka J. Offenbacha. Kostiumy i wystawa nowo sporządzone.

Jutro (przedstaw. polskie). 2gi gościnny występ pani Heleny Modrzejewskiej, artystki teatrów warszawskich. „**Fru-Fru**“ Komedyo-dramat w 5 aktach przez H. Meilhac i L. Halévy.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g.	6 m.	42	rano.
„ „ „	o „	8 „	7	wieczór.
„ „ „	o „	3 „	30	rano.
„ „ do Czerniowiec	o „	8 „	32	rano.
„ „ „	o „	12 „	20	w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc.	o „	8 „	52	rano.
„ „ „	o „	11 „	50	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g.	7 m.	37	rano.
„ „ „	o „	11 „	—	wieczór.
„ „ „	o „	8 „	—	wieczór.
„ z Czerniowiec „	o „	7 „	—	rano.
„ „ „	o „	2 „	30	w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „	7 „	24	wieczór.
„ „ „	o „	2 „	50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g.	9 m.	11	rano.
„ „	o „	12 „	12	wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „	6 „	53	wieczór.
„ „	o „	2 „	19	w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu maju 1871

Dnia	Barometer		Millimeter		Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
22	734·11	734·79	735·41	734·77	8·6	11·6	7·9	9·37	6·92	4·81	5·19	5·64	83	47	66	65·3	10	10	7	9·0	W 2	N 4	N 1	7	7	6	6·7	0·23

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(Złote austryackie; oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądają
D. 24. maja. Południowy.				
Akc. gal. kol. żel. K. L.	— —	— —	259 25	260 25
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	172 —	173 25
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	— —	— —	125 —	128 —
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	70 —
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	— —	— —	83 75	84 25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	75 —	75 75
Banku hip. gal.	— —	— —	89 50	90 —
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	— —	89 —	89 75
Oblig. indemn. gal.	— —	— —	75 —	75 60
„ W. Ks. Krak.	— —	— —	— —	— —
„ Księstwa Bukowiny	— —	— —	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	100 50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	— —	5 79	5 86
„ cesarski	— —	— —	5 83	5 90
Napoleondor	— —	— —	9 85	9 92
Pół imperyał rosyjski	— —	— —	10 —	10 15
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 90	1 95
„ papierowy „	— —	— —	1 63	1 64
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 84	1 85¼
Srebro	— —	— —	122 50	123 75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. maja 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.30	69.40
od kwietnia do października po 5%	69.10	69.40
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	293.—	294.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	293.—	294.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91.—	92.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	97.25	97 50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	110.75	111.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	127.—	127.25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—
B. Krajów koronnych. Obligacye inddmn. po 5% za 100 zł.		
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.50	74.—
Galicyi	74.80	75.20
Niższej Austryi	97.25	97.75
Siedmiogrodu	75.—	75.50
Węgier	80.	80.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—
2. Akcye.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	243.75	241.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	279.80	280.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	894.—	896.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	70.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	782.—	784.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	612.—	614.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	222.75	223.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2255	2260
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	259.25	259 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	172.—	172.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	421.—	422.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	173.—	173.20
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	74.50	—.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.25	89.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	89.—	89.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.50	92.70
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.25	89 50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ w. a.	88.—	88.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	105.—	105.25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.—	100.25
5. Losy. (za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	168.25	168.75
Clarego po 40 zł. m. k.	34.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	102.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	124.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.20	104.30
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.70	103.90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.—	104.10
Hamburg za 100 M. B.	91.65	91.70
Londyn za 100 ft. szt.	124 95	125.05
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.91½	5.92½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.92½	9.93½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.70	122.90

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24. maja.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	30
„ „ w srebrze	69	10
Losy z 1860 roku	98	60
Akcye banku wiedeńskiego	779	—
„ „ kredytowego	280	—
Londyn 10 funtów szterlingów	124	85
Srebro	122	75
Napoleondor	9	93
Dukat	5	91½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1174 1—3) **Edykt.**

L. 3636. C. k. sąd obwodowy Tarnowski wzywa celem przyznania dekretem byłej c. k. komisyi ministeryalnej w Krakowie z dnia 6. grudnia 1855 do l. 5977 wypośrodkowanego kapitału indemn. w kwocie 1762 zł. 35 kr. m. k. z dóbr Pstrągowa scheda III. wedle dom. 40. pag. 558. n. 2. haer. własnością pp. Wenety Jareckiej, Władysława Łozińskiego, Teodora Łozińskiego, Eleonory Snieszek, Eugeniusza Rudolfa dw. im Sowińskiego i Seweryna Sowińskiego będących, wszystkich wierzycieli hipotecznych rzeczonych dóbr, którzyby sobie prawa do tego kapitału indemnizacyjnego rościli, by swoje wierzytelności i żądania najdalej do dnia 3go czerwca 1871 w tymże sądzie pisemnie lub ustnie zgłosili.

Zgłoszenie to ma w sobie zawierać:

a) dokładne podanie imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania zgłaszającego się, a w razie ustanowienia także imię i nazwisko i miejsce zamieszkania pełnomocnika, który pełnomocnictwo we formie prawem przepisanej sporządzone i l galizowane ma przedłożyć;

b) kwotę żądanej wier ytelności hipotecznej tak co do kapitału jakoteż i co do odsetków, o ile takowe równego z kapitałem prawa zastawu używają;

c) hipoteczne oznaczenie zgłoszonej pozycyi, i

d) w razie, jeżeli zgłaszający si; po za obrębem sądu tego zamieszkuje, oznaczenie pełnomocnika w miejscu sądu mieszkającego, celem doręczenia mu rozporządzeń sądowych, gdyż inaczej takowe pocztą zgłaszającemu się odesłane będą, a to z tym samym skutkiem prawnym, jak gdyby mu do rąk własnych oddane były.

Równocześnie oznajmiamy, że ten, któryby w powyższym terminie zgłoszenia nie wniósł, uważanym będzie jako zgadzający się z przekazaniem swojej pretensyi do kapitału indemnizacyjnego w miarę trafiającego go porządku seryalnego, nadto traci prawo wniesienia zarzutów i prawo obrony, przeciw porozumieniu się stawających interesentów dokonanemu w myśl §. 5. rozp. ces. z dnia 25. września 1850, przypuszczając, iż wierzytelność jego w miarę jej porządku tabularnego do kapitału indemnizacyjnego przekazaną lub w myśl §. 27 rozp. ces. z dniem 8. listopada 1853 na glebie zabezpieczoną została.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 24 marca 1871.

(1175 1—3) **Edykt.**

L. 75. C. k. sąd powiatowy w Starym Sączu podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 15. czerwca 1871, 17. lipca 1871 i 17. sierpnia 1871, zawsze o godzinie 10tej zrana odbędzie się w tutejszo-sądowym gmachu publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. k. 194 w Starym Sączu położonej, korpusu tabularnego nie mającej, składającej się z budynku mieszkalnego, stodoły i ogrodu rozległości trzy ćwierci morga, należącej do Katarzyny Lorkowej, dla zaspokojenia należytości wekslowej Ignacego Mecnarowskiego w kwocie 194 zł 25 kr. w. a. z dołożeniem, że cena szacunkowa wynosi 300 zł. w. a. i że dalsze warunki w tutejszej registraturze przejrzeć wolno.

Z c. k. sądu powiatowego

Stary Sącz, dnia 2. maja 1871.

(1179 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 17733. C. k. sąd krajowy postanawia w miejsce pana c. k. radcy sądu krajowego Dra. Trusza dotychczasowego komisarza konkursowego pana radcę c. k. sądu krajowego Dziedzickiego komisarzem konkursowym dla masy rozbiorowej Filipa Weinreba.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 1. kwietnia 1871.

(1180 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 14115. W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych w latach 1871, 1872 i 1873 na gościńcu państwowym Złoczowsko-Zaleszczyckim w Tarnopolskim okręgu budowniczym wykonać się mających, odbędzie się w tamtejszem c. k. Starostwie na dniu 12. czerwca 1871 o godzinie 12. w południe licytacya przez składanie ofert.

Cena fiskalna robót w roku 1871 wykonać się mających wynosi 2190 zł. 24½ ct. w. a.

Bliższe warunki licytacyi przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie też oferty zaopatrzone w wadyum 5proc. od ceny fiskalnej wynoszące, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale i literami w oznaczonym terminie wniesione być mają.

Oferty spóźnione lub nie ułożone według przepisów nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. maja 1871.

(1181 1—3) **Edykt.**

Nr. 2678. C k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Eleonorę z Miodaszewskich Dobrzańską z życia i miejsca niewiadomą a w razie jej śmierci jej z nazwiska i pobytu nieznanych spadkobierców, że pp. Bronisław hr. Łoś, Andrzej hr. Łoś, Urszula z hr. Łosiów hr. Golejewska, Karol hr. Bobrowski, oraz Franciszka hr. Łosiowa imieniem własnem, tudzież jako matka i opiekunka małoletniej Julii hr. Łoś pozew de praes. 14. marca 1871 do L. 2678 o orzeczenie iż kapitał indemnizacyjny z dóbr Rajskie i Sakowczyk na zabezpieczenie sumy 30.000 złp. przekazany od tak ciążącej na nim wierzytelności uwolnionym być i przedmiot dalszego przekazania stanowić ma, wytoczyli, w skutek czego termin do postępowania ustnego na dzień 4. lipca 1871 10 godzinę przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu wyżej wzmiankowanej pozwanej a wrazie jej śmierci spadkobierców tejże nie jest wiadomem, przeto ustanowił sąd tutejszy dla zastępstwa rzeczonych pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo tychże kuratora w osobie tutejszego adw. kraj. p. Dr. Skórskiego z substytucyą tutejszego adw. kraj. p. Dr. Illasiewicza, z którym spór niniejszy wedle ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie. Rzeczą jest przeto rzeczonych pozwanych, albo na wyznaczonym terminie osobiście stanąć, albo ustanowionemu zastępcy potrzebne dokumenta i instrukcyę udzielić, lub też innego obrońcę sobie obrać, i o tem sądowi donieść; w ogóle stosownych środków do bronienia się użyć, inaczej wypływające z ich opieszałości złe skutki sami sobie przepisaćby musieli.

Przemyśl, dnia 5. kwietnia 1871.

(1182 1—3) **Edykt.**

Nr. 1087 cyw. C. k. sąd obwodowy rozpisuje niniejszem przymusową publiczną sprzedaż sumy 2000 złr. z odsetkami 5% od 25. marca 1860 aż do 23. lipca 1860, a dalej po 5% z kosztami 5 złr. 88 ct i 9 złr. 1 ct. w. a. w stanie biernym realności pod Nr. k. 39 w Piątkowy Dom. I pag. 13 n. 1 on. pag. 15 n. 4 i 5 on. i pag. 17 n. 6 on. na rzecz Franciszka Holenia intabulowanej, na zaspokojenie wierzytelności wygranej przez Maryę, Władysława, Alfreda i Aleksankra Rungów przeciw Franciszkowi Holenia w kwocie 500 złr m. k. czyli 525 złr. w. a. z procentami 6% od 20 czerwca 1860 do intabulacyi zaś dalej po 5% liczyć się mającemi, tudzież z kosztami poprzednio przyznanemi 5 złr. 47 ct. i 14 złr. 56 ct. i kosztami obecnemi w ilości 24 złr. 83 ct. przysądzonemi, która to licytacya odbębędzie się w kancelaryi c. k. notaryusza Gutowskiego w Nowym Sączu w trzech terminach: dnia 9. czerwca 1871, 23. czerwca 1871 i 7. lipca 1871 zawsze o godzinie 10 przed południem, pod następującemi warunkami.

1. Za cenę wywołania stanowi się suma 2000 złr. w. a., a na pierwszych dwóch terminach pretensya ta tylko za ową sumę albo wyżej takowej, w trzecim zaś terminie także niżej takowej za jakąbądź cenę zostanie sprzedaną.

2. Każden chęć kupienia mający zobowiazany jest 10% ceny wywołania zatem ilość 200 złr. w. a. gotowemi pieniądzmi lub w papierach publicznych do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

3. Wyciąg tabularny tak sumy sprzedać się mającej, jako też realności Nr. 39 w Piątkowy, na której ta suma jest intabulowaną, można przejrzeć w registraturze sądowej, jakoteż w czasie przedsięwzięcia licytacyi w komisyi licytacyjnej.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi zawiadamia się obydwie strony, wierzycieli wiadomych do rąk własnych, zaś wierzycieli z miejsca pobytu lub życia niewiadomych i tych, coby po 23 lutym 1871 z swojemi pretensyami do tabuli weszli, lub którymby zawiadomienie niniejsze z jakiegokolwiek bądź powodu albo wcale nie, albo przed terminami, lub którymby rezolucyi w dalszem postępowaniu egzekucyjnem doręczyć nie można, zawiadamia się przez edykta i kuratora, którego się w osobie adw. p Olszewskiego z substytucyą adw. Dr. p Zielińskiego ustanawia

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz dnia 18. kwietnia 1871 r.

(1184 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr 7996. Podaje się do powszechnej wiadomości, że c. k. notaryusz Dr. Edward Stiasny przeniesiony reskryptem wys. c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. grudnia 1870 do Nr. 14611 na swą prośbę ze Skawiny do Białej, kancelaryę notaryalną w Białej dnia 25. maja 1871 otwiera, zaś dotychczasowy c. k. notaryusz w Białej Teofil Chwalibóg swą kancelaryę tamże dnia 24. maja 1871 zamyka.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków dnia 16. maja 1871.

(1185 1—3) **Edykt.**

L. 4447. C. k. sąd obwodowy Samborski zawiadamia Antoniego Broniewskiego z życia i miejsca pobytu nieznanego, a względnie tegoż z życia i z miejsca pobytu nieznanych spadkobierców lub prawonabywców, a względnie tegoż masę rozbiorową, że c. k. prokuratorya skarbu imieniem wysokiego skarbu przeciw niemu na dniu 21. kwietnia 1871 do l. 4447 pozew o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Turza wielka wyższa i kopalni soli tam znajdującej się zaintabulowanych w ks wł. 43. str. 121. n. 9. cięż. i str. 123. n. 4. cięż. praw wniosła, któren z wyznaczeniem dnia sądowego do rozprawy słownej na 4. sierpnia 1871 o 10. godzinie rano ustanowionemu dla niego kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Wołosiańskiemu z zastępstwem p. adwokata Dra. Kohna doręczony został.

Z rady c. k sądu obwodowego.

Sambor, dnia 25. kwietnia 1871.

(1186 1—3) **Edykt.**

L. 1595. C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszym edyktem do wiadomości, że na dniu 13. listopada 1868 w Samborze w gromadzie powodowej, Barbara Paluch z pozostawieniem kon ycylarnego ostatniej woli rozporządzenia z dnia 9. października 1868 zmarła, i że do spadku tejże Bartłomiej Gryguś, Jan Gryguś, Jan Orechombel, Franciszek Orechombel i Barbara Orechombel z prawa powołani są.

Gdy sądowi miejsce pobytu Jana Grygusia wiadomem nie jest, wzywa go się, aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc, w tutejszym sądzie się zgłosił i oświadczenie się do spadku wniósł. inaczej pertraktacya spadku z zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem dla niego w osobie Jana Orechombla ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 14. lutego 1871.

(1187 1—3) **Edykt.**

L. 532. C. k. sąd powiatowy zawiadamia niniejszym edyktem, że p. Julia z Ripperów Baumgardten przeciw Annie z Ripperów Hauserowej, Ferdynandowi Ripperowi i spólnikom pod dniem 12. lutego 1871 do l. 520 wytoczyła pozew o przyznanie i wyznaczenie legitymy ze spadku po ś. p. Franciszku Ripperze, który pod dniem 24. marca 1871 do rozprawy zadekretowanym został.

Gdy miejsce zamieszkania i pobytu p. Ferdynanda Rippera nie jest wiadomem, przeto na koszt i niebezpieczeństwo jego ustanawia się kuratorem dla tegoż Ferdynanda Rippera c. k. notaryusza pana Aleksandra Siedleckiego, doręcza mu się wyż pomienioną uchwałę sądową i poleca zastępywanie niewiadomego z miejsca pobytu tak długo, dokądby tenże innego zastępcy nie ustanowił i sądowi nie oznajmił.

Podgórze, dnia 24. marca 1871.

(1153 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 17734. C. k. sąd krajowy postanawia w miejsce pana c. k. radcy sądu krajowego Dra. Trusza dotychczasowego komisarza konkursowego pana radcę c. k. sądu krajow. Dziedzickiego komisarzem konkursowym dla masy rozbiorowej po ś. p. Tytusie Lhotskim.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. kwietnia 1871.

(1158 2—3) **Edykt.**

L. 1408. C. k. sąd powiatowy delegowany miejsk. Tarnowski na prośbę Saula Finkelsteina wzywa każdego, ktoby zagubiony przez Saula Finkelsteina instrument cesyi przez Leję Finkelstein we Lwowie w dniu 30. maja 1849 zeznany, a w księdze dokumentów urzędu hipotecznego miasta Lwowa instr. 223. pag. 25. n. 19. ingrosowany, mocą krórego Lea Finkelstein następujące jej od Izaka Joela Karola należące się pretensye, mianowicie: a) pretensyę wekslową w kwocie 1272 złr. m. k. z wekslu z daty Grodek dnia 1. sierpnia 1843 przez Breindlę Katz wystawionego, a przez Izaka Joela Karola na rzecz Lei Finkelstein akceptowanego pochodzącą i na podstawie oświadczenia przez Izaka Joela Karola dnia 26go grudnia 1843 wydanego, w stanie biernym Izaka Joela Karola własnej połowy realności pod l. 185²/₄ we Lwowie jak dom. 106. pag. 113. n. 67. on. na rzecz Lei Finkelstein intabulowaną, tudzież b) należącą się jej połowę sumy 728 złr. m. k. z wekslu z daty Grodek dnia 22. maja 1844 przez Paulina Zakrzewskiego wystawionego, a przez Izaka Joela Karola na rzecz jej (Lei Finkelstein) i Saula Finkelstein akceptowanego pochodzącej i na podstawie oświadczenia Izaka Joela Karola dnia 24. czerwca 1844 wydanego, w stanie biernym Izaka Joela Karola własnej, połowy realności pod l. 185²/₄ we Lwowie, jak dom. 106. pag 117. n. 74 on. et dom. 37. pag. 67. n. 5. on. na rzecz jej i Saula Finkelstein intabulowanej, z wszelkiemi przynależytościami, a względnie z należącemi się jej od powyższych sum odsetkami Saulowi Finkelsteinowi na własność odstąpiła i na zasadzie tegoż instrumentu cesyi, Saul Finkelstein w skutek uchwały byłego magistratu lwowskiego z dnia 29. listopada 1849 l. 26159 za właściciela odstąpionych mu tych sum, mianowicie sumy 1272 zł. m. k. i połowy sumy 728 złr. m. k. jak dom. 133. pag. 229. n. 113. on. i dom. 120. p. 416. n. 28. on. intabulowany został, posiadał, lub z jakiegobądź tytułu pretensyę do niego sobie rościł z takowym w przeciągu terminu jednego roku w tutejszym sądzie tem pewniej się zgłosił i prawa swoje wykazał, gdyż inaczej takowy po upływie wyż oznaczonego terminu za umorzony uznany zostanie.

Tarnów, dnia 28. kwietnia 1871.

(1163 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6899. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu podaje do powszechnej wiadomości, że na skutek podania Izraela Türka jako wykazanego cesyonaryusza Naftalego Pippy i Mojżesza Steina celem ściągnienia przez tychże przeciw Iwanowi Mosarykowi wywalczonej kwoty 7 zł. 80 kr. w. a z przynal. publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. k. 92 sub rep. 54 w Przedzielnicy położonej, do Iwana Mosaryka należącej, w trzech terminach, a to na dniu 2. czerwca 1871, na dniu 7. lipca 1871 i na dniu 21. lipca 1871, zawsze o godzinie 10tej przed południem, i to niżej ceny szacunkowej tylko przy trzecim terminie w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania a oraz szacunkowa tej realności wynosi 690 zł. w. a. Wadyum zaś przez chęć kupienia mających przy komisyi w gotówce złożyć się mające 69 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i zastawniczego opisania tej realności w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnięte być mogą,

Z c. k. Sądu powiatowego.

Dobromil, dnia 24. Kwietnia 1871.

(1131 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 7715. Z dniem 1go czerwca b. r. zaprowadza się w Wzdowie urząd pocztowy, zadaniem którego będzie utrzymywać pocztę listową i przesyłkową. Z urzędem pocztowym w Grabownicy będzie komunikować za pomocą codziennych posyłek pieszych w następującym porządku:

Ze Wzdowa codziennie o godz $10\frac{1}{4}$ przed południem.

Łączy się z pocztą do Rzeszowa, Brzozowa i Sanoka.

Z Grabownicy codziennie o godzinie $1\frac{3}{4}$ po południu.

W Grabownicy codziennie o godzinie 11. min. 35 przed południem.

We Wzdowie o godz. $3\frac{1}{4}$ po południu.

Łączy się z pocztą z Sanoka, Rzeszowa i Brzozowa.

Obręb doręczenia urzędu pocztowego we Wzdowie stanowią następujące miejsca: Buków, Jasionów, Zmienica, Trześniów, Turepole, Wzdów i Wola górecka w Brzozówskim politycznym powiecie.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 5. maja 1871.

Kundmachung.

Nr. 7715. Am 1. Juni l. J. wird im Orte Wzdów ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostdienst eröffnet und mit dem Postamte Grabownica mittelst täglichen Fußbotenposten mit nachstehender Cursordnung verbunden:

Von Wzdów täglich um $10\frac{1}{4}$ Uhr Vormittags.

(Anschluß an die Post nach Rzeszów, Brzozów und Sanok).

Von Grabownica täglich um $1\frac{3}{4}$ Uhr Nachmittags.

In Grabownica täglich um 11 Uhr 35 Min. Vormittags.

In Wzdów um $3\frac{1}{4}$ Uhr Nachmittags.

(Anschluß an die Post aus Sanok, Rzeszów und Brzozów).

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Wzdów hat aus nachbenannten Orten zu bestehen: Buków. Jasionów, Zmienica, Trześniów, Turepole, Wzdów i Wola górecka im Brzozower politischen Bezirke.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, den 5. Mai 1871.

(1132 3—3) **E d y k t.**

L. 2605. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem Tadeusza Piusa dw. im. Przyborowskiego, że przeciw niemu i innym p. Feliks Jan dw. im. Czerkawski i p. Teodozya Cholewina o ekstabulacyę ze stanu biernego sumy 5000 złr. m. k. na dobrach Metyniowie ciężącej praw Instr. 678. p. 364. n. 2. cięż. ciężących, pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 19. czerwca 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu współpozwanego Tadeusza Piusa dw. im. Przyborowskiego lub w razie śmierci jego spadkobierców jest nie wiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Wesołowskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Billeta za kuratora nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 10. maja 1871.

(1133 3—3) **E d y k t.**

L. 16985. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa niniejszem posiadaczy, wedle podania zagubionej książeczki galic. kasy oszczędności do l. 30459 na sumę 100 zł. w. a. na dniu 9. listopada 1870 r. wystawionej na imię Antoniny Lastein i okaziciela opiewającej, ażeby powienioną książeckę galic. kasy oszczędności w przeciągu sześciu miesięcy c. k. sądowi przedłożyli, inaczej bowiem takowa za umorzoną uważana będzie.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. kwietnia 1871.

(1135 3—3) **E d y k t**

L. 22040. C. k. sąd krajowy wzywa stosownie do uchwały na dniu 2. kwietnia 1870 do l. 8425 zapadłej wszystkich tych, którzy jako wierzyciele roszczą sobie prawo do spadku Teodora Gurgelewicza rymarza we Lwowie pod l. $737\frac{1}{4}$ zamieszkałego, a na dniu 13go kwietnia 1865 zmarłego, żeby się stawili w tym sądzie dla wykazania i udowodnienia praw swoich na dniu 29. sierpnia 1871 o godzinie 9. rano lub w tymże przeciągu czasu podanie swoje na piśmie wnieśli, w przeciwnym razie nie mieliby żadnego dalszego prawa do spadku, gdyby tenże przez zapłacenie okazanych wierzytelności wyczerpanym został, wyjąwszy o ile im służy prawo zastawu.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. maja 1871.

(1138 3—3) **Ankündigung.**

Nr. 1336. Von Seite des Bolechower k. k. Bezirksgerichtes wird hiemit bekannt gemacht, daß im Zwecke der Aufhebung der Gemeinschaft s. N. G. die in Bolechow sub CNr. 14 liegende, aus dem Steinhause CNr. 14, dann der Nebengebäuden unter CNr. 376 und 414 bestehende, einen Tabularkörper bildende, und den Gebrüdern Selig und Hersch Gottlieb gemeinschaftlich gehörige Realität h. g. am 27. Juni 1871 und 26. Juli 1871 um 10 Uhr Vormittags nur um oder über den Schätzungswerth, hingegen beim dritten Termine am 24. August 1871 um 10 Uhr Vormittags auch darüber an den Meistbietenden im Executionswege öffentlich hintangegeben werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 4347 fl. 50 kr. und das zu erlegende Vadium 435 fl. öst. W.

Die übrigen Licitationsbedingnisse und der Tabularextract können jederzeit h. g. eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bolechów, am 25. April 1871.

(1139 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1075. C. k. sąd powiatowy w Kulikowie uznaje aptekarza pana Aleksandra Teodorowicza na podstawie orzeczenia lwowskiego c. k. sądu krajowego z 21. stycznia 1871 l. 1119 za ołąkanego i ustanawia temuż kuratora w osobie ks. Teodora Folusiewicza.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Kulików, dnia 26. Kwietnia 1871.

(1141 3—3) **E d y k t.**

L. 6699. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ignacego Leopolda, że Wigder Feiwel przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 450 zł. w. a. z przyn. skargę wniósł, w skutek czego nakaz zapłaty w dniu dzisiejszym do l. 6699 wydany i takowy ustanowionemu równocześnie kuratorowi pozwanego p. adwok. Dr. Pietrzyckiemu doręczony został.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 27. kwietnia 1871.

(1142 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 7344. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Ascher Eibenschütz pod dniem 3 maja 1871 do l. 7344 przeciw Apolinaremu Dzwonkowskiemu prośbę o nakaz zapłaty sumy 500 zł. w. a. z p. n. wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego pozwanemu polecono, żeby zaskarzoną sumę wekslową 500 zł. w. a. z przyn. w trzech dniach zapłacił lub w tym terminie swe zarzuty wniósł.

Ponieważ pobyt zapozwanego Apolinarego Dzwonkowskiego nie jest wiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dra. Pietrzyckiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy wekslowej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 4. maja 1871.

(1119 3—3) **E d y k t.**

Nr. 1745. C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edytem Mojżesza Judę 2 imion Baneta z miejsca pobytu niewiadomego na ręce kuratora adwokata Geisslera, w myśl §. 160 pat. ces. z 9. Sierpnia 1854 Nr. 208 D. P. P., iż legat 5000 złr. w. a. jemu na mocy testamentu de dto Kraków 9. Grudnia 1866 przez śp. Anszla Baneta zapisany, w stanie biernym połowy realności pod l. 10 dz. VII/149 gm. VI w Krakowie położonej, Anszla Baneta własnej, z klazulą §. 822 kcy zaprenotowany został.

Kraków dnia 1. Maja 1871.

(1121 3—3) **E d i k t.**

Nr. 449. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird dem Jacob Perlmann Margulies und dem Chaim Leibe Margulies rücksichtlich deren dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben mittelst des gegenwärtigen Edictes bekannt gegeben, daß Marcus Margulies gegen Verständigung derselben mit dem Gesuche de praes. 29. April 1870 Zahl 2843 um Intabulirung als Eigenthümer der Hälfte des Gewölbes sub Nr. 12 in Brody hiergerichts eingeschritten ist, und daß in Folge hohen oberlandesgerichtlichen Entscheidung vom 10. Jänner 1871 Z. 84, mittelst welcher der hiergerichtliche abweisliche Bescheid vom 5. Juli 1870 z. Z. 2843 abgeändert wurde, die Intabulation des Marcus Margulies als Eigenthümers der erwähnten Gewölbehälfte gleichzeitig angeordnet wird.

Zur Empfangsnahme dieses Bescheides wird für Jacob Perlmann Margulies und Chaim Leib Margulies rücksichtlich für deren dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben der Herr Advocat Dr. Ornstein als Curator bestellt.

Brody, am 28. April 1871.

(1122 3—3) **E d i k t.**

Nr. 7000. Vom k. k. Bezirksgerichte Kołomyja wird bekannt gemacht, daß im weiteren Executionszuge des hiergerichtlichen rechtskräftigen Bescheides vom 20. August 1865 Z. 1136 zur Einbringung der von der Stadtgemeinde Kołomya Namens des Armendarlehensfondes mit Compromißurtheil vom 18. Juli 1857 wider Franz Baumann ersiegten Forderung von 170 fl. 10 kr. öst. W. sammt 4Pct. seit drei Jahren vom 13. October 1864 zurückgerechnet bis zur wirklichen Zahlung laufenden Zinsen der Gerichtskosten im Betrage von 2 fl. 60 kr. und der gegenwärtigen Executionskosten im Betrage von 12 fl. 77 kr. die executive Feilbietung der laut h. g. Executions-Protokolles vom 14. October 1861 zu Gunsten des Adam Münich gepfändeten und zu Gunsten der Stadtgemeinde Kołomyja, so wie des Hersch Hirsch supergepfändeten und geschätzten keinen Tabularkörper bildenden in Kołomyja sub Nr. 577 und 203 Nadwornaer Vorstadt gelegenen Hausrealitäten wider Isaac Baumann, so wie gemäß §§. 6 und 7 der Just. Min. Verordnung vom 19ten September 1860 Nr. 212 gegen die Eheleute Adam und Johanna Tomkiewicz als im Grunde des der executiven Pfändung nachgefolgten Vertrages vom 1ten November 1865 in den Besitz der Realität gemäß der der sub D.) vorgelegten in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht aufliegenden Bedingnisse bewilligt wurde. Zu diesem Ende werden drei Feilbietungstermine, und zwar:

den 22. Juni 1871,
den 12. Juli „
den 3. August „

jedesmal um 11 Uhr Vormittags in dem hierortigen Gerichtsgebäude mit dem Bedeuten festgesetzt, daß im Falle bei keinem der obigen Licitationstermine der Anbot im Schätzungswerthe oder darüber erzielt werden sollte, nach Einvernahme der Gläubiger bezüglich der gestatteten erleichternden Bedingnisse vierter Termin ausgeschrieben werden wird, bei welcher die feilzubietende Realitäten um welchen werPreis immer an den Meistbietenden werden hintangegeben den.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kołomyja, am 17. März 1871.

(1123 3—3) **E d y k t.**

Nr. 4048 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia, że Antoni Wilk gospodarz z Majdanu zmarł bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia dnia 7. Kwietnia 1846. Ponieważ niewiadomem jest sądowi miejsce pobytu syna jego Jana Wilka przeto wzywa się go, aby zgłosił się tu w Sądzie w przeciągu roku jednego, rachując od dnia niżej wyrażonego, i wniósł oświadczenie do tej spuścizny, w przeciwnym bowiem razie przeprowadzonem będzie postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem Kazimierzem Blicharskim z Majdanu.

Tarnobrzeg dnia 23. Grudnia 1870.

(1125 3—3) **E d i k t**

Nr. 3326. Majer Pelichower hat hiergerichts mittelst Gesuches de praes. 2. November 1870 Z. 8042 wider den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Johann Sokołowski zur Hereinbringung der aus dem gerichtlichen Vergleiche ddto. Brody 26. Februar 1821 Z. 2673 herrührenden im Lastenstande der ehemals Johann Sokołowski'schen Realität, Nro. tab. 1177 et 1211 in Brody intabulirten Forderung pr. 1300 Silber Rubel s. N. G. mit Einschluß der darauf superintabulirten Summe pr. 400 Duc. um executive Abschätzung der eben bezeichneten Hypothek gebeten, worüber mit Bescheid vom Heutigen zur Einvernehmung der Betheiligten in der Richtung des Hofdekrets vom 22. Juni 1836 Z. 3345 eine Tagfahrt auf den 14. Juni 1871 um 9 Uhr Vormittags im hiergerichtlichen Bureau Nr. 2 angeordnet wird.

Hievon werden der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Johann Sokołowski oder im Falle des Ablebens desselben dessen dem Leben und Wohnorte unbekannten Erben unter Zufertigung des oberwähnten Bescheides zu Handen des für dieselben bestellten Curators Herrn Advocaten Dr. Weisstein in Brody durch dieses Edict mit der Aufforderung verständigt, rechtzeitig entweder selbst zu erscheinen oder dem bestellten Curator die nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder einen anderen Sachwalter zu bestellen, widrigens sie die etwa eintretenden nachtheiligen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben würden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, den 7 Mai 1871.

(1151 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 20333. Z przyczyny ustania księgosuszu na dworcu kolei żelaznej w Oświęcimie, tudzież upłynionego bez dalszych zagrażających objawów zarazy przepisanego okresu obserwacyjnego, znoszą się wszelkie z tego powodu ustawą z dnia 29. czerwca 1868 przepisane środki ostrożności i zakaz odbywania targów na bydło rogate w Oświęcimie.

Co się z tem nadmienieniem niniejszem dodaje do powszechnej wiadomości, iż pojenie i karmienie pochodzących z wschodniej części Galicyi i z Bukowiny i do Wiednia przeznaczonych transportów bydła odbywać się może w Oświęcimie bez dalszej przeszkody.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 16. maja 1871.

(1154 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 19202 Z powołaniem się na obwieszczenie umieszczone w Gazecie lwowskiej z dnia 2. maja 1871 l. 17687 podaje się do powszechnej wiadomości, że w ciągu lat 1871, 1872 ma także nastąpić odbudowanie jednej części gościńca z Delatyna do Jabłonicy prowadzącego w 3. i 4. ćwierci mili 6tej w Jabłonicy położonej w długości sążni 1072.

Celem zabezpieczenia tego odbudowania odbędzie się na dniu 12. czerwca 1871 w c. k. Namiestnictwie we Lwowie publiczna licytacya przez oferty.

Cena fiskalna wykonać się mających robót wynosi 30499 zł. 27 kr. w. a.

Warunki licytacyjne budowy tej dotyczące, jakoteż sumaryczny kosztorys przejrzanemi być mogą w godzinach urzędowych w technicznym departamencie c. k. namiestnictwa.

Życzący sobie objąć to przedsiębiorstwo samo dla siebie, lub w połączeniu z przedsiębiorstwami rozpisanemi obwieszczeniem tutejszem wyżej powołanem, zechce wnieść na dniu 12. czerwca 1871 jako terminie licytacyjnym nadalej do godziny 12tej w południe do c. k. Namiestnictwa pisemne oferty w 5proc. wadyum zaopatrzone. Oferty mają być należycie opieczętowane i na wierzchu zaopatrzone napisem: „Oferta do l. 19202 ex 1871 na budowę gościńca Delatyńsko-Jabłonieckiego w 6tej mili 3. i 4. części w Jabłonicy.“

Oferty według przepisu nie ułożone lub też na terminie nie wniesione, uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. maja 1871.

(1161 2—3) **E d y k t.**

Nr. 3557. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, iż na wezwanie Sądu krajowego we Wiedniu w sprawie c. k. uprzyw. powszechnego austr. Instytutu dla kredytu ziemskiego w Wiedniu, przeciw Jakubowi Herz Bernstein w celu ściągnienia wierzytelności uprz. powszechnego austr. instytutu kredytowego ziemskiego w Wiedniu mianowicie reszty kapitału 98172 złr. 5 gr. w brzęczącej monecie srebrnej z $5^7/_{10}$ odsetek od 3. Kwietnia 1870 począwszy, procentów zwłoki 6% od reszty siódmej raty w ilości 3092 złr. 33 gr. od 2. Sierpnia 1870, a od 8 raty w ilości 3125 złr. od 1. Października do rzeczywistej zapłaty obliczyć i także w monecie srebrnej płacić się mających, dalej wykazać się mających kosztów egzekucyi a względnie na pokrycie takowych przeznaczonej kaucyi w ilości 2000 złr. a. w. jako też nadwyżki kosztów egzekucyi i zastępstwa odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż dóbr Huta, Krzyształowa, Basznia i Reichau z przył, Basznia górna i dolna, Onyszczaki, Sieniawa, Sucholas, Dąbrowa, Sołotwina, Czerwinczaki, Malce, Stelmachów, Kapliczów, Borowa i Tymczo w trzech terminach na dniu 3. Sierpnia, 12. Października i 7. Grudnia 1871 o godzinie 10 przed południem za cenę wywołania, przyjmuje się wyprowadzona przez c. k. uprzyw. powszechny austr. zakład dla kredytu ziemskiego podług statutów cena 266.000 złr. w. a. w brzęczącej monecie srebrnej, niżej której wymienione dobra przy pierwszych dwóch terminach licytacyi nie będą sprzedane, przy trzecim zaś terminie będą one sprzedane także niżej tej ceny, jednak nie niżej sumy 115000 złr. w. a. w brzęczącej monecie srebrnej. Gdyby przy trzecim terminie nie uzyskano nawet tej ceny nominalnej, to w ten sam dzień po południu o 4 godzinie odbędzie się rozprawa o ułożenie lżejszych warunków. Przed rozpoczęciem licytacyi ma każdy chęć kupienia mający, wyjawny wierzycieli hypotecznych, których wierzytelności zabezpieczone są w pierwszej połowie ceny wywołania, złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadium czyli zakład w ilości 10% ceey wywołania a to w gotówce, w papierach państwa lub listach zastawnych c. k. uprzyw. powszech. austr. zakładu dla kredytu ziemskiego, podług tychże najnowszego kursu urzędownie notowanego. Wadyum najwyżej ofiarującego służy jako spłata na rachunek ceny kupna i oraz jako zakład i przechowuje się sądownie, zaś wadya reszty licytantów zwracają się tymże zaraz po ukończeniu licytacyi. Wyciąg tabularny wspomnionych dóbr i warunki licytacyi przejrzane być mogą w registraturze Sądu tutejszego.

O tem zawiadamia się także wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po wydaniu extraktu tabularnego to jest po 21. Lutym 1871 do Tabuli weszli lub którymby uchwała niniejsza tudzież dalsze uchwały w tej sprawie zapaść mające z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły przez kuratora w osobie p. adw. Dr. Semilskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Gregorowicza ustanowionego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 15. Kwietnia 1871.

(1166 2—3) **E d y k t.**

L. 3927. C. k. sąd obwodowy w Samborze oznajmia Maryi z Kopystyńskich Napierskiej, Tekli z Kopystyńskich Milkowskiej, Bazylemu Kopystyńskiemu, Antoniemu i Franciszce Dutkiewiczom, Soterze Manasterkiej, Karolinie Manasterskiej i Annie Felicyannie dwojga imion Manasterskiej, że dnia 3go kwietnia 1871 do l. 3927 wnieśli przeciw im pozew Fryderyk i Mateusz Kopystyńscy o uznanie i intabulacyę prawa własności do $^{19}/_{28}$ części dóbr Horodyszcza, w załatwieniu którego pozwu wyznaczono audyencyę do słownej rozprawy na dzień 7. lipca 1871 o godzinie 10tej rano.

Ponieważ pozwani z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, ustanowił sąd dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dra. Witza, z którym sprawa ta przeprowadzoną będzie

Wzywa się tedy pozwanych, aby na powyższym terminie lub sami stanęli, lub potrzebną informacyę kuratorowi udzielili lub też innego zastępcę sobie obrali i ogółem wszelkie do obrony potrzebne środki wcześnie przedsięwzięli, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania sobie samym przypisaćby musieli.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Sambor, dnia 18. kwietnia 1871.

(1167 2—3) **Erinnerung**

an Herrn Uso Freiherrn von Künsberg Thurnau von Lutowiska in Galizien.

Nr. 1878. Bei dem k. k. Kreisgerichte Zilli hat Herr Josef Debeutz durch Herrn Dr. Sterger wider Herrn Uso Freiherrn von Künsberg Thurnau von Lutowiska in Galizien wegen Lieferung von 51.605 Stück Sagklötzen sammt Anhangklage eingebracht.

Da dem Gerichte der Aufenthalt des Geklagten unbekannt ist, so wurde auf dessen Gefahr und Kosten Herr Dr. August Schurbi zu seinem Kurator bestellt, mit welchem diese Rechtssache nach den Bestimmungen der Gerichtsordnung ausgetragen werden wird.

Zilli, am 16. Mai 1871.

(1168 2—3) **E d y k t.**

L. 1135. Fedko Horodnicki, właściciel realności włościańskiej w Iwanówce, zmarł tamże na dniu 31go lipca 1845 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Do jego spadku powołany jest Pańko Horodnicki jako współspadkobierca, gdy zaś tegoż obecny pobyt sądowi wiadomy nie jest, przeto wzywa go się, aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc w podpisanym sądzie zgłosił się i swe oświadczenie przyjęcia spadku wniósł, albowiem w razie przeciwnym postępowanie spadkowe ze spadkobiercami, którzy się oświadczyli i z kuratorem dla niego w osobie Demka Masło ustanowionym przeprowadzonem będzie.

Z C. k. Sądu powiatowego

Skałat, dnia 9. sierpnia 1871.

(1173 2—3) **Edikt.**

Nr. 19394. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird das Edict vom 14. Jänner 1879 Z 1297 dahin richtiggestellt, daß die Klage der Eheleute Aron David zw. N. Sekler und Rebeka Sekler de praes. 9. Jänner 1871 Z. 1297 wegen Löschung der im Lastenstande der diesen Klägern gehörigen $^7/_{24}$ Theile eines Drittels der Realität sub Nro. 67 St. dom. 31. pag 52. n. 14. oner. intabulirten Hälfte des Betrages von 40 fl. C. M. s. N. G. eigentlich gegen Anna Maciejowska gerichtet ist.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 8. Mai 1871.

Doniesienia prywatne.

(1177 2—3) **Kundmachung.**

In Folge eines über Antrag des Verwaltungs-Rathes von der sechsten ordentlichen General-Versammlung gefaßten Beschlusses wurde die bisher bestandene Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Krakau nach nunmehr erfolgter Liquidation ihrer Geschäfte, mit heutigem Tage gänzlich aufgelöst.

Hievon wird mit dem Beifügen Mittheilung gemacht, daß die noch nicht behobenen Ueberschüsse von den versteigerten Pfändern bis zu ihrem bereits statutarisch kundgemachten Verfallstage (§. 20 der Gesellschafts-Statuten) bei der galizischen Bank für Handel und Industrie in Krakau gegen ordnungsmäßige Beibringung der von der Filiale Krakau ausgestellten Pfandscheine ausbezahlt werden.

Wien, den 16. Mai 1871.

K. k. priv. allgemeine Verkehrsbank.

Zimmermann mp. **pp. F. Mayrhofer** mp.

(1176 2—3) **Kundmachung.**

In Ausübung des ihm nach §. 43 c) der Gesellschafts-Statuten zustehenden Rechtes hat der Verwaltungsrath der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank beschlossen, **die Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Troppau aufzulösen.**

Zur Durchführung dieses Beschlusses ist

a) die Aufnahme aller Gattungen neuer Pfänder in der Pfandleih-Anstalt der genannten Filiale gänzlich eingestellt;

b) wird eine Prolongation fälliger Waaren- und Werthpapier-Pfänder nicht mehr vorgenommen; jedoch können solche Pfänder nach Wunsch der betreffenden Parteien auf deren Kosten nach Wien in die Centrale der Gesellschaft übertragen werden;

c) Pfänder, bestehend in Pretiosen und Effecten (dieversen Gegenständen) werden gleichfalls nicht prolongirt, jedoch ist zur Erleichterung für die Pfandschein-Besitzer die Verfügung getroffen, dass jene verfallenen Pfänder durch je einen Monat von der statutenmässigen Veräusserung ausgeschlossen bleiben, auf welche jeweilig eine mindestens 10%ige Abschlagszahlung, die jedoch nich unter fl. 1 betragen darf, geleistet wird. Auch Pretiosen-Pfänder können nach Wunsch und auf Kosten der Verpfänder nach Wien übertragen werden.

Die erfolgte Durchführung der Liquidation wird seiner Zeit neuerlich kundgegeben werden.

Wien, am 10. Mai 1871.

K. k. priv. allgemeine Verkehrsbank.

Zimmermann mp. **pp. F. Mayrhofer** mp.

Z drukarni E. Winiarza.